

Sygn. akt II CKN 308/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 10 września 1997 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - S. Dąbrowski (spraw.)

Sędziowie: SN - K. Kołakowski

SN - E. Skowrońska-Bocian

Protokolant: I. Pawlata

po rozpoznaniu w dniu 10 września 1997 r.

na rozprawie sprawy z wniosku J. M.

z udziałem Z. K.

o zniesienie współwłasności nieruchomości

na skutek kasacji Z. K.

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w W.

z dnia 22 stycznia 1997 r., sygn. akt II Ca [...]

p o s t a n a w i a:

**oddalić kasację; zasądzić od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Ś.)
na rzecz adw. U. T. 600 (sześćset) złotych wynagrodzenia z tytułu
nie opłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w Ś. postanowieniem z dnia 29 października 1996 r. zniósł częściowo współwłasność zabudowanej działki Nr [...] o pow. 0,32 ha, położonej we wsi M., przy ul. L. [...], której współwłaścicielami po połowie są wnioskodawczyni J. M. i uczestnik Z. K. przez: 1) przyznanie 2 działek Nr [...]2 i [...]4 oraz lokalu mieszkalnego Nr 1 i budynku gospodarczego z szopą - wnioskodawczyni, 2) przyznanie działki Nr [...]3, lokalu mieszkalnego Nr 2 i budynku gospodarczego z garażem - uczestnikowi postępowania, 3) pozostawienie we współwłasności działki Nr [...]5/[...] pod budynkiem, 4) zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwoty 6.450 złotych tytułem wyrównania wartości udziałów.

Od tego postanowienia uczestnik postępowania wniósł apelację tylko w zakresie obowiązku dokonania dopłaty w kwocie 6.450 złotych z tytułu wyrównania wartości udziałów.

Na rozprawie apelacyjnej złożył oświadczenie, że rozszerza zakres apelacji ze względu na brak orzeczenia o udziałach w częściach wspólnych budynku.

Sąd Wojewódzki w W. uznał, że rozszerzenie granic apelacji na rozprawie nie było możliwe i postanowieniem z dnia 22 stycznia 1997 r. oddalił apelację.

W kasacji od postanowienia Sądu Wojewódzkiego uczestnik postępowania powołując się na podstawę z art. 393¹ pkt 1 kpc zarzucił naruszenie art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. Nr 85, poz. 388 z 1994 r.) przez nie orzeczenie o pozostawieniu we współwłasności części wspólnych budynku i określeniu udziału stron w tych częściach. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest środkiem odwoławczym od orzeczenia sądu drugiej instancji (art. 392 § 1 k.p.c.). Wynika stąd, że w postępowaniu kasacyjnym przedmiotem badania jest prawidłowość orzeczenia sądu drugiej instancji. Zaskarżone kasacją postanowienie zapadło po rozpoznaniu apelacji uczestnika postępowania. Stosownie do przepisu art. 378 § 1 k.p.c. Sąd Wojewódzki nie mógł przekroczyć granic wniosków apelacji. Wnioski apelacji dotyczyły tylko tej części orzeczenia sądu pierwszej instancji, w której zasądzono od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę 6.450 złotych. Apelacja nie obejmowała rozstrzygnięcia w zakresie fizycznego podziału nieruchomości. Uzupełnienie apelacji na rozprawie nie mogło być skuteczne ze względu na upływ terminu z art. 369 § 1 k.p.c. Ewentualne naruszenie prawa materialnego - art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, jako odnoszące się do orzeczenia sądu pierwszej instancji, w zakresie nie objętym skargą apelacyjną, nie stanowi usprawiedliwionej podstawy kasacji.

Z powyższych względów i na mocy art. 393¹² k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.